

חשיבות שאלת הגיור בימינו

היחס לגר בתורה

מה לדעתכם אפשר ללמוד מכל מקור בתורה על מצוות גיור?

שמות: כ וגר לא-תונה ולא תלחצנו כי-גרים הייתם בארץ מצרים. כא כל אלמנה ויתום לא תענון.

ויקרא פרק י"ט ל"ד: כאזרח מכם יהיה לגר הגר אתכם, וְאֶהְבֶּתָּ לּוֹ כְּמוֹךְ--כִּי-גֵרִים הֵייתֶם, בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:

דברים: יח עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה. יט ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים.

במדבר: יד י-יגור אתכם גר או אשר בתכם, לדרתכם, ועשה אשה רים ניחח, לה' כאשר תעשו, כן יעשה. טו הקהל, חקה אחת לכם ולגר הגר: חקת עולם לדרתכם, ככם פגר יהיה לפני ה'. טז תורה אחת ומשפט אחד, יהיה לכם, ולגר, הגר אתכם.

דברים, פרק י' פסוקים י"ח-י"ט, שמות פרק ב, פסוקים ג-ב, במדבר, פרק ט"ו, פסוקים י"ד-ט"ז.

מהם ההסברים לכך שצריך לאהוב את הגר?

מצוות "ואהבת את הגר"

"אין שום הפרש כלל בינינו ובינך לכל דבר... לפיכך ל מי שיתגייר עד סוף הדורות ל המיוחד שמו של הקב"ה ש"תוב בתורה – תלמידיו של אברהם אבינו ובני ביתו הן ... נמצא אברהם אבינו אב לזרעו השרים ההולכים בדרכיו ואב לתלמידיו והם ל גר שיתגייר...ואל יהא יחוס קל בעיני; אם אנו מתייחסים לאברהם, יצחק ויעקב, אתה מתייחס למי שאמר והיה העולם".

(איגרת הרמב"ם לר' עובדיה הגר, מהדורת הרב שילת, עמ' רלג-רלה)

האם אין כל הבדל בין גר לבין יהודי? האם גר יכול לברך שלא עשאי גוי?

מדוע צריך להוסיף מצוות ואהבת את הגר אם קיים כבר מצווה של "ואהבת לרעך כמוך"?

היחס לגיור בחז"ל

בבלי, פסחים פ"ז ע"ב

אמר ר' אלעזר בן פדת: לא הגלה הקב"ה את ישראל לבין האומות, אלא די שיתוספו עליהם גרים

האם אתם מסכימים עם האמרה הזו?

תלמוד בבלי גיטין, דף נ"ז, עמוד ב'

מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק, מבני בניו של סיסרא למדו תינוקות בירושלים, מבני בניו של סנחריב למדו תורה ברבים מאן אינון? שמעיה ואבטליון

מה ניתן ללמוד מאמרה הזו?

תנחומא ל' ו'

אמר ר' שמעון בן לקיש: **חביב הגר לפני הקב"ה מן אותן אוכלוסין שעמדו על הר סיני**. למה? שכל אותן אוכלוסין שאלולא שראו את הקולות והלפידים והברקים וההרים רועשים וקול שופרות לא קבלו עליהם עול מלכות שמים. וזה לא ראה אחד מן ולם ובא ומשלים עצמו להקב"ה וקבל עליו עול מלכות שמים, יש חביב מזה?"

כיצד אמרה זו מתסדרת עם "גדול המצווה ועושה ממי שאני מצווה ועושה"?

תלמוד בבלי יבמות מ"ז ב

אמר רבי חלבו: **קשים גרים לישראל כספחת**

שם קט ע"ב

אמר רבי יצחק: רעה אחר רעה תבא למקבלי גרים

מה הסתירה בין המקורות האלו? כיצד אפשר לתרץ את הסתירה?

למדו את הפירוש של התוספות על אמרתו של ר' חלבו- עם איזה הסבר אתם מתחברים?

תוספות מס"ת יבמות דף מז עמוד ב

קשים גרים לישראל ספחת - לפי שאין בקיאיין בדקדוקי מצות וישראל למדין ממעשיהם ובמס' נדה (דף יג: ושם) פירש בקונטרס עוד לשון אחר משום דכל ישראל ערבים זה בזה וקשה דבפרק אלו נאמרים (סוטה דף לז:) משמע שלא היו ערבין על הגרים דלא חשיב התם ערבות של ערב רב ועוד י"ל דקשים גרים לישראל לפי שמתערבין בהם ואין ש"ינה שורה אלא על משפחות המיוחסות שבישראל וי"מ לפי שביותר הוזהרו ישראל על הגרים ואין ולין להזהר מאונאתן.

תוספות מס"ת קידושין דף עא עמוד א

וה"ר אברהם גר פירש לפי שהגרין בקיאיין במצות ומדקדקין בהם קשים הם לישראל ספחת דמתוך כן הקדוש ברוך הוא מזכיר עונותיהם של ישראל כשאין עושין רצונו וכה"ג מצינו גבי הצרפית (מ"א יז) שאמרה מה לי ולך איש האלהים (י) באת אלי להצ"יר [את] עוני שמת" שהוא צדיק גמור היה נראה לה שמצ"יר השם עונה ור"י פירש דלפי"ק קשים שנטמעו בישראל ואין הש"ינה שורה אלא על משפחה מיוחסת

האם אפשר להבין את ההסבר של ר' אברהם הגר לאור היותו גר?